

رئیس ستاد کل نیروهای مسلح با اشاره به گسترش و نفوذ گفتمان انقلاب در تحولات منطقه مطرح کرد

مبارزه در ساحل مدیترانه

صفحه ۲

شششنبه ۱۰ مرداد ۱۳۹۶ | ۸ ذی القعدة ۱۴۳۸ | اول آگوست ۲۰۱۷ | سال نهم | شماره ۲۲۲۰ | ۱۶ صفحه | ۱۰۰۰ تومان

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

وطن امروز

علی اکبر صالحی درباره وضعیت ایران و آمریکا در پسایر جام:

ببینید کدام طرف می سوزد!

صفحه ۲

VATAN-E-EMROOZ | Vol.09 | No.2220 | Tue.Aug.01,2017 | ISSN:2008-2886

۱۱۷۸ سال و ۲۳۶ روز گذشت

تیتراهای امروز

انتخاب برترین های فوتبال ایران در فصل گذشته

پرسپولیس درو کرد

طرمی برای دومین سال پیاپی عنوان بهترین بازیکن سال فوتبال ایران را به خود اختصاص داد

صفحه ۱۲

محمود طباطبائی، مدرس دانشگاه در گفتگو با «وطن امروز» درباره «جنگ آب»:

در منابع آبی خام‌فروشی می‌کنیم

صفحه ۲

مراسم تنفیذ روحانی پنجشنبه ۱۲ مرداد

صفحه ۲

به دلیل برگزاری مراسم تحلیف رئیس‌جمهور

شنبه، تهران تعطیل است

صفحه ۲

پوتین در واکنش به تحریم‌های جدید کنگره دستور اخراج ۷۵۵ دیپلمات و کارمند نمایندگی‌های آمریکا از روسیه را صادر کرد

بیرون!

صفحه ۱۵

راهکاری برای «پسانقض»

حسین قدیانی

ضمن تجدیدنظر اساسی در سیاست خارجه دولت اول خود، از ظرفیت کشورهای که با ملت ایران، کمتر سر عناد و دشمنی دارند، استفاده بیشتری کنده صلابت نه حکایت بعضی قراردادهای گنا که عمده سودش در جیب طرف خارجی برود، بلکه برای رونق مضاعف اقتصاد خودمان! در «پسانقض» اما مهم‌تر از این مهم، اساسا نگاه بیشتر به داخل کشور است! ذیل گزاره دوم، دولت دوم آقای روحانی را دعوت می‌کنم به توجه بیشتر به ۲ مقوله اقتصاد و معیشت! قدر مسلم «تحریم» نباید بهانه کم‌کاری‌ها و کج‌کاری‌ها و سرخوردگی‌ها شود، بلکه بر عکس، باید عزم دولت را برای خدمت بیشتر و توجه فزون‌تر به داخل، مضاعف کند! طرفه حکایت اینجاست که آقای روحانی، در نقد دولت قبل از خود، مهم‌ترین تأکیدشان این نکته بود که «باید همه سوه‌مدیریت‌ها را گردن تحریم انداخته و اگر «تدبیر» باشد، حتی با وجود تحریم هم، پیشرفت و رفاه و رسیدگی به معیشت مردم و چاره‌جویی برای اقتصاد کشور، ممکن است!» مخاطب این سخن اما حکایت «مخاطب باید» فی‌الحال، خود آقای روحانی است! اگر قرار باشد متاثر از تحریم، هم مردم بی‌امکان، گله کنند و هم دولت با امکان اساسا ملت برای چه در انتخابات شرکت می‌کند؟! و برای چه رئیس دولت انتخاب می‌کند؟! آقای روحانی! دوباره فرض مطلع این یادداشت را تکرار می‌کنم! اصلا توافق شما «فتح‌الفتوح» وقتی نخواهد بود!

نگاه امروز

در نهایت رواداری، فرض را بر این می‌گیریم که «برجام» توافقی متوازن میان داده‌ها و سستانده‌هایش بود و ناظر بر لغو تحریم‌ها هم کاملا دقیق تنظیم شده بود! حتی فرض را بر این می‌گیریم که دست‌فرمان گروه مذاکره‌کننده ما این بود: «عدم توافق را بسی بهتر از توافق بد می‌دانیم و فقط توافقی را می‌پذیریم که متضمن لغو همه تحریم‌ها باشد!» القضا! این توافق بسیار خوب، خورده به پست دشمنی که اندک وفایی به هیچ عهده‌ی ندارد و مدام روح و جسم آن را نقض می‌کند و الحمدلله این مهم، اذعان همان آوزندگان توافق است! خبا نکتة اساسی اینجاست که ما در دوره «پسانقض» چه باید بکنیم؟! در این باره اما ۲ گزاره وجود دارد که یکی را البته همان به‌واگذار کنیم به اهل فن! من واقعا در حد سواد خودم نمی‌دانم که زین پس، مشخصا و مصداقا چه باید با برجام بکنیم! آیا ناظر بر نقض مکرر و فاحش توافق، حکم تدبیر آن است که از اساس از برجام صرف‌نظر کنیم؟! از مفاسد آن؟! آیا تعهدات انجام‌داده را باید به حالت قبل برگردانیم؟! آیا مکانیسم این برگشت، برای همه آنچه تعطیل و خراب کرده‌ایم، به سهولت میسر است؟! اعتراف می‌کنم به پرسش‌هایی از این دست، کارشناسان باید جواب بدهند و ان‌شاءالله بزودی جواب بدهند که با وجود این اوضاع، تکلیف ما با برجام چه می‌شود؟! بیم از آن است که اهمال در پاسخ‌دهی به این سوالات، ضمن وقیح‌تر کردن دشمن آمریکایی، ما را با «مادربزرگ تحریم‌ها» روبه‌رو کند! آن هم در حالی که خیر سرمان در توافق با او به سر می‌بریم! و در شرایطی که رشته کوهی از تعهدات را یکطرفه انجام داده‌ایم! و فقط به عنوان نمونه، درون قلب

یادداشت امروز

وکیل الدوله خوب بد زشت!

صادق فرامرزی

۱- نزاع بر سر «وکیل الدوله» یا «وکیل‌المله» بودن امری آشنا در تاریخ چند سده اخیر کشورمان بوده است، چه از آن زمان که کریم‌خان زند خود را «وکیل‌الرایا» خواند و چه در عصر مشروطه که محمدعلی سردار افخم ملقب به «وکیل‌الدوله» شد اما فارغ از سابقه تاریخی القاب مرسوم، مساله «وکیل‌الدوله» بودن، مبحثی جدید در گفت‌وگوهای سیاست ایران است و می‌توان احیای دوباره آن را به تقارن زمانی مجلس‌های اصولگرا با دولت سابق و در میان اعتراض‌های نمایندگان بخش اقلیت یافت. «وکیل‌الدوله» در ادبیات سیاسی آن سال‌ها اشاره به نمایندگانی داشت که همراه با طیف افراطی و محدود مجلس که خود را متعهد به مخالفت با هر قول و عملی از سوی دولت می‌دید، نبود. در این تعریف اساسا دولت همان چیزی بود که ملت نبود پس یک نماینده اگر می‌خواست وکالت خود نسبت به ملت را تبلیغ کند به مخالفت با همه اقدامات دولت اشاره می‌کرد و دیگر نمایندگان را بابت عدم مخالفت با همه اقدامات، وکیل‌الدوله می‌خواند هر چند چرخ سیاست به روال ثابت نچرخید تا با جبهه‌جایی قدرت در قوه مجریه شاهد تعریف جدیدی از مفاهیم سابق شویم و نمایندگانی که کوچک‌ترین همصدایی میان دیگر نمایندگان و دولت را دلیلی بر وکیل‌الدوله بودن می‌دانستند خود تبدیل به تریبون‌هایی جهت ماله‌کشی بر تمام عملکرد دولت در پارلمان شدند و هر سوال (به عنوان حداقلی‌ترین حق یک نماینده مجلس) از دولت را به معنای ایستادن در برابر رای مردم و پیام تاریخی انتخابات تفسیر کردند. شاید همین تعریف دوگانه بود که مدعیان اولیه آن را بیش از همه نگران از تکرار در فضای رسانه‌ای کشور کرده است.

۲- روایت این روزهای مجلس و انفعال نمایندگان در برابر اقدامات صورت گرفته توسط دولت خواهان‌خواه بیسم از رواج وکیل‌الدولگی توسط کسانی می‌دهد که خود روزی همه نمایندگان ملت را متهم به آن می‌کردند. آنان که روزی بابت یک سخن نابجا در حوزه عفاف و حجاب از سوی رئیس‌جمهور وقت، طرح سوال از رئیس‌جمهور را اکید زده و...

ادامه در صفحه ۵

www.vatanemrooz.ir

در شبکه‌های اجتماعی

@vatanemrooz

پيامک خوانندگان

۱۰۰۲۲۳۱

تهدید تولید ملی

0 107354 683291

خرید کالای خارجی!